

GARO-EPAITERAKO KANTA.

Urkiolako mendi-aldera
Pozez goaz gu kantatzen:
Intzez bustiyak bide guztiyan
Dira loreak agertzen:
Egun sentiyak kanpo zabalak
Argiz ditu chit alaitzen,
Biotz denetan poza ta kanta
Berenez dira sortutzen.

Garoa dago mardul ederra,
Intz tantoz distiatua:
Aritz zar eta pago bikaiñen
Azpigan azitakua:
Bera egoki ebakitzeko
Iritaiya zorroztua,
Arturik, lan au gozatutzeko
Moldatu zagun kantua.

Eguzkiyak du asko berotzen
Itzalik ez dan tokiyan:
Baña chit alai arkitzen gera
Garo-epaiten mendiyen:
Gure kantuak zabaltzen dira
Urkiolaren azpiyan,
Eta entzuten, pozez, gozoro,
Naiz bertan, naiz urrutiyen,

Biyotz garbiya, daukana beti
 Dago, bai, pozez beterik
 Orrela bizi danarentzako
 Ez du tristurak indarrrik:
 Naiz eta kontra jaiki odei beltz
 Denak gogorki bildurik,
 Ez du galdutzen pakerik, ez ta
 Jaunagan esperantzarik.

Bedeinkatuak, orain ta beti,
 Orrela bizi diranak;
 Alai ta pozez eramanikan
 Munduan dituzten lanak:
 Orrela beti izan ziraden
 Euskaldun zar leyal danak,
 Biotz-biotzez gorderik zintzo
 Jaungoikoaren esanak.

KARMELO ECHEGARAY-KOAK.

DONOSTIARRA.

Zéin zeran ezagutzen
 Ez da gauza gaitza:
 Kaskua ariña ta
 Urrezko biyotza.

ANTONIO ARZÁC.

